TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.

Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, A. N. Koskela. K. E. Heikkinen

Phone: Office 365, Editorial Dep't 832

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Kalastus Columbialla

Jokaisen työn ja elämän alalla keskittää kapitalismi tuotannon ja tuontantovälineiden kontrollin mahdollisimman harvojen käsiin. Tuottavan työväenluokan laajaperäinen riistäminen ja kansajoukkojen kapitalismista riippuvaiseksi saattaminen käy vain näin mahdolliseksi.

Kalastus on Columbialla ja lähitienoilla muissa Oregonin, Washingtonin ja Californian jokien suulla ollut näihin asti pikkutuotantoa. Yksityiset kalastajat ovat omistaneet venheensä ja verkkonsa. Yksityisen tuotannon lait ovat joka suhteessa vallinneet sangen voimakkaina. Keskinäinen kilpailu on ollut ankara. Hyvä onni voi suosia toisen menestymistä ja huono onni pyyhkäisee toisen koko tuotannosta. Siitä johtuu kiivas yrittäminen jopa ylivoimainen kuoleman vaarojakin halveksiva ponnistelu.

Pääoman mahti ulottaa yksityisiin kalastajiin tutunomaiset vaikutuksensa sen kautta, että kannuttimojen omistajat määräävät kalan hinnan, venheiden ja muiden kalastusvälineiden vuokran. Kalastusvälineitä valmistavat tehtailijat korottavat välineiden tai sellaisten valmistamisessa tarvittavien tavaroiden hintaa. Yleinen hintatason kohoaminen ja elintarpeiden kallistuminen vaikuttaa näiden ohella kalastajiin aivan samalla tavalla kuin muihinkin. Näistä johtuu, että Columbian kalastajat tuntevat entiset hyvät ajat menneeksi ja uusi toivoton ajan jakso on alkanut.

Kalastajat ovat yrittäneet turvata asemaansa ottamalla osaa kannuttimojen perustamiseen ja siten yrittäneet hankkia kontrollia niihin. Mutta missä sellaista on yritetty on tavallisesti tapahtunut niin, että kalastajat ovat menettäneet kontrollivallan ja se on siirtynyt rikkaampien käsiin. Kaikki muut uniot paitsi Alaskan kalastajien unio, ovat myöskin hajallaan. Kaikenlaiset näihin asti melko voimakkaat yksityisen tuotannon luonteesta johtuvat kilpailua yllä pitävät piirteet ovat huonosti sallineet minkäänlaisen järjestön menestymistä. Niin kauvan kuin joillakin on ollut tilaisuus ansaita rahaa hieman enemmän kuin palkkatyössä kesän kuluessa, ovat toiset yrittäneet päästä hänen tasolleen ja vähän välittäneet unionistisesta yhteistoiminnasta. Vanhoillisen unionismin kelvoton johto on myöskin ollut syypää union toiminnan epäonnistumiseen.

Mutta kalastajien olosuhteita tulee nyt erikoisesti kiristämään kalastuksen keskittämistä tarkoittava suurpääoman politiikka. Viime vuosina on Columbialla ryhdytty kalastuksessa käyttämään n. s. "pussinuottia", joilla kyetään nostamaan lohta suuressa mittakaavassa ja suhteellisesti vähemmällä työvoimalla. Ne supistavat yksityisten veneiden mahdollisuutta. Jo muutamia vuosia sitten verkkokalastuksessa veneiden paljoudesta johtuva ahdinko pakoitti käytäntöön uistinkalastuksen, jolloin suuremmilla, kolmen ja neljän tuhannen maksavilla veneillä uistellaan meressä ulkopuolella jokisuun. Nyt "pussinuotat" käyvät tappaviksi sekä yksityisten kalastajien elinmahdollisuuksille, että myöskin kaloille. Sillä niillä nopeasti puhdistetaan seudut kaloista sen kautta, että tuotanto voimaperäistyy ja vielä enemmän sen kautta, että niillä tapetaan pienet kalat ja saatetaan seudut kalan sikiämiselle epäedulliseksi.

Suurpääoman politiikka tähtää kuitenkin siihen, että kalastus Columbialla kuten kaikkialla muuallakin saataisiin kokonaan pääoman kontrollin alaiseksi ja yksityisten venheiden ja välineiden omistajien itsenäisyys tulisi kokonaan pois pyyhkäistyksi. Mutta tähän päämäärään pyrkiessä kohtaa tämä politiikka kaikenlaisia vastuksia. Monenmoiset valtiollisluontoiset ristiriidat astuvat esiin. Vieläpä tulee kysymykseen valtion etujen distäminen siinäkin suhteessa, ettei luonnon rikkauksia saataisi aivan ilman minkäänlaisia säännöstelyjä hävittää ja ryöstää. Kaukonäköisen kapitalistisen politiikan täytyy askelia ottaessaan pitää silmiensä edessä monenmoisia asioita. Siitä johtuu, että lainsäädännössä on viime aikoina kiinnitetty tavattoman paljon huomiota kalastukseen. Oregonin lainlaatijakunta hyväksyi läin, joka kieltää kalastuksen "pussinuotilla" ja uistimilla suurimman osan kalastusajasta. Lisää veroa niin ikään asetettiin kalastajille. Washingtonin lainlaatijakunnan komitea hyväksyi samanmukaiset säännöstelyt. Mutta tällä lailla näyttää olevan rajoitettu elämän ikä. Ja monessa suhteessa se onkin merkillinen. Kun ottaa huomioon vain sen tosiasian, että uistinkalastusvälineisiin samoin kuin "pussinuottiinkin" on viime vuosien aikana sijoitettu satoja tuhansia dollareita rahaa ja että tuhannet kalastajat ovat sijoittaneet niihin yksityisesti tuhansia dollareita, koko elinikänsä ansiot, niin käsittää miten hävittävän turmiolliselta kalastuskielto tuntuu näille. Sillä kaikki heidän omaisuutensa on lain kautta aivan kuin hukkaan heitetty ja he tulevat kielletyksi käyttämästä omaisuuttaan semmoisen vapaan periaatteen mukaan, mikä omaisuudelle nykyisessä yhteiskunnassa sen periaatteiden mukaan kuuluu.

Ja tästä syystä näemmekin, että asioita tuntevat hymyilevät koko yritykselle kieltää kalastusta mainituilla välineillä ja esitettyjen pyyntöjen mukaan on tuomioistuin jo antanut estetuomion sitä vastaan. Lain perustuslailisuus tulee koetukselle ylioikeudessa.

Vaikka tämän kautta siis yksityisillekin kalastajille tulisi mahdolliseksi tänä kesänä harjoittaa tuotantoa samalla tavalla kuin ennenkin, niin kuitenkin kaikki yhteenlaskettuna olosuhteet ovat muuttuneet ja muuttuvat nopeasti. Kannuttimot tarjoavat kalasta niin alhaista hintaa, että keskinkertaiselle kalastajalle on mahdoton sillä elää verot kohoavat ja kalastustarpeet kohoavat. Siitä nykyinen lakkoliike. Aivan ihmeteltävällä yksimielisyydella kalastajat vaativat hieman korotusta kalan hintaan. Tästä yksimielisyydestä näkyy kuinka olosuhteet pakoittavat työläisiä yhteistoimintaan tälläkin näihin asti niin hajanaisella tuotantoalalla.

Päättyi tämä liike miten hyvänsä, pohjimmaisena on kysymys siitä, että suurpääoma tehokkaammilla välineillä haluaa vallan Columbian kalastuksessa. Silloin voimakkaat ja tarkoituksenmukaiset välineet hävittävät kalat ja sen kautta aiheutuu tilanne, että "hyviä kalamiehiä" alkaa olla entistäkin vähemmän ja huono-onnisia tuleê jokaisesta. Siitä seuraa olotila, että kalastus Columbialla yksityisenä pikkutuotantona ei kannata lainkaan ja niin suurpääoma saavuttaa tarkoituksensa. Nyt kalastajat ovat aikeissa järjestää union, itsenäisen kalastajien ja kannutustyöläisten yhdistyksen ja sen avulla voivat kalastajat sulkea rivinsä siinä päivän taistelussa, missä he nyt ovat. Mutta sekin tulee olemaan tilapäistä. Sillä yleistä kapitalistisen tuotannon luonteen mukaista kehitystä ei mikään uniokaan voi muuttaa ja lujan järjestön merkitys lopuksi tulee olemaan vain siinä, että sen avulla pääoman riiston alaisena olevat kalastusteollisuudessa työskentelevät palkkatyöläiset voivat etujaan edistää ja etujensa puolesta taistella.

PAKOLLINEN TYÖRIITOJEN SOVITTELU EPÄONNISTUU

Kapitalisteilla on ollut monta päänvaivaa siitä, mitenkä saisi työläisiltä riistetyksi lakkoutumisoikeuden. Monenmoisia tokeita on koetettu rakentaa lakkoutumisen tielle, mutta poikkeuksetta ne ovat epäonnistuneet aikaa myöten. Tällainen sulku on m. m. ollut pakollinen työriitaisuuksien teollisuusoikeuksien ratkaistaaksi alistaminen.

Amerikassa on tällä lailla koeiltu Kansassin valtiossa, missä sen tuloksena on työläisten keskuudessa entistäkin katkerampi mieliala. Teollisuusoikeudet on näet aluen pitäen perustettu työnantajien etuja valvomaan ja työläisiä kuristamaan, minkä vuoksi niitten toiminnasta ei muuta tulosta voi odottaakaan. Katkerasti on työväestön vanhoillisinkin aines saatu nostatettua tämän lain kuatta taisteluun. On edellytettävä, että lain käytännössä toteuttaminen tulee käymään mahdottomaksi ja että se tulee muuttumaan museioitten arkistoon ennen pitkää.

Australiassa sai sodan aikana kapitalismi työväenluokasta melko hyvän otteen ja sen seurauksena oli kaikenlaisia sortolakeja, joista pakollinen työriitaisuuksien teollisuusoikeuksissa sopiminen on merkillepantavimpia. Teollisuusoikeuksien määräävät asemat joutuivat heti joko suorastaan kapitalisteille, tai sitten niitten rengeille, jotka johdonmukaisesti käyttivät valtaansa työväen etujen ja oikeuksien polkemiseen. Koko teollisuusoikeuksien olemassaolon aikana ei niiltä työväestö kertaakaan ole oikeutta saanut siitä huolimatta, että niitä perustettaissa työväestö nukutettiin siihen käsitykseen, että työ ja pääoma rauhallisesti voivat antaa oikeuslaitoksen ratkaistavaksi riitaisuutensa, "koska niitten edut ovat loppukädessä yhteiset".

Työväestö on nyt Australiassa niin perin kyllästynyt tähän "työn ja pääoman etujen yhtäläistyttämiseen", että kaikkialla on nostettu taistelun lippu ja se ennustaa koko pakollisen työriitaisuuksien sovittelemislain pikaista peruuttamista. Yritys itsessään luo hauskan kuvan siitä, mitenkän kapitalistista yhteiskuntaa sen kuolettavassa vanhuudensairaudessa koetetaan puoskaroida työväen oikeuksien ja erinehtojen hinnalla. Nämä yritykset kuitenkin epäonnistuvat, kuten pakollinen teollisuusriitaisuuksien oikeudessa sovitteleminen, sillä sen sijaan että ne loisivat yhteisymmärrystä aikaan työn ja pääoman välillä, ne entistäkin selvemmin paljastavat luokkaeroavaisuudet, luokkaristiriidat ja ennen kaikkea kapitalistisen hallintojärjestelmän luokkaluonteen ja nostattavat nykyistä järjestelmää vastaan nekin ainekset, jotka ennen oat tietämättömyyden viattomassa rauhallisuudessa eläneet.

PANKIT SUURIMPIA NYLKYRILAITOKSIA

John Skelton Williamsin mukaan, joka äskettäin on eronnut liittohallituksen rahakontrolleerin virasta, ovat pankkilaitokset maan pahimpia voittojen nylkijöitä. Hän raportissaan kertoo tavanneensa yhdessä ainoassa valtiossa 131 kansallispankkia, jotka perivät rahasta 15—24 pros. korkoa; 67 pankkia, joissa korkein taksa vaihteli 24:n ja 60:n pros. välillä; 22:ssa pankissa perittiin parhaimmissa tapauksissa 60:stä—100:aan pros. korkoa ja 26:ssa sadasta prosentista ylöspäin. Todellakin kaunista tilastoa!

Mutta eivät reservipankitkaan ole tästä poikkeuksia. Williams nimenomaan osottaa, että ne myöskin osaavat kahmia itseilleen melko annoksia. Esimerkkinä hän mainitsee, että hän tarkastuksia tehdessään havaitsi Pueblossa, Colo. reservipankin, joka oli tehnyt voittoa 55 pros., Birminghamissa erään toisen, jonka voitto nousi 39 pros. ja Atlantassa kolmannen, jonka voitto kohosi 38 pros. Ja nämä voitot olivat otetut siitäkin huolimatta, että pankkien virkailijoille oli maksettu kokolailla tukevia palkkoja.

Williamsin viimeinen pahatyö oli se, että hän vaati kaikkia kansallispakkeja lähettämään itselleen raportin, jossa selitetään montako toimeenpanevaa virkailijaa kussakin pankkilaitoksessa on ja paljonko niille palkkaa maksetaan, sekä yhteinen palkkalista. Hän sai koko viholaispesän liikkeelle ja katsoi parhaaksi erota. Tietenkään ei tätä raporttia tulla nyt rahakontrolleerin virastoon lähettämään julkaistavaksi, sillä sehän paljastaisi tämän suuren loiskasvannaisen luonnetta liian räikeästi.

SOTAVOITTOJEN REKORDI

Liittohallituksen senaatin asiakirjoissa No. 259 sivulla 367 on eräs erikoista laatua oleva rikos, joka näissä asiakirjoissa on merkittynä listalle "Is—C". Siinä käy ilmi, että muuan teräsyhtiö on hallituksen sotatilauksia valmistaessa nykäissyt v. 1917 voittoa $5,000 osakepääomaa kohden $14,549,952, eli prosenteissa laskettuna 290,999 pros.

Ennätys lienee alallaan maailmanennätys, jota lienee vaikea jälkeistenkään sukupolvien lyödä.

Mikäli sotavoitot ovat kysymyksessä, niin Amos Pinchot kohosi aikoinaan 287 korporatsioonin toiminnasta raportin vuodelta 1917. Sen mukaan nämä liikkeet "ansaitsivat" tuona vuotena puhdasta voitoa yli kaikkien kulunkien $2,500,000,000. Näistä korporatsiooneista tuotti parhain ennätys 3,000 pros. voittoa osakepääomalle. Terästrusti yksistään tuotti ylimääräistä voittoa silloin joka päivää kohden miljoonan dollaria.

TYÖVÄENUNIOT

Canadan O.B.U:n toimeenpaneva komitea alottanut voimaperäisen järjestämistyön

Canadan OBU:n järjestämistyön voimaperäistyttäminen, minkä Yleinen toimeenpaneva komitea on alottanut, on nyt täydessä käynnissä. Äskettäin vankilasta vapautuneet toimeenpanevan komitean jäsenet ja Winnipegin suurlakon johtajat, R. B. Russell ja J. R. Johns ovat nyt puhujamatkalla länttä kohti, pysähtyen sellaisissa paikoissa, kuten Dauphin, Man., Kamsack, Melville, Regina, Saskatoon ja Moose Jaw. Sen jälkeen kun toinen tai molemmat heistä ovat puhuneet näissä paikoissa, he jatkavat matkaansa äärimäistä länttä kohti, saapuen piakkoin rannikolle. Toimeenpanevan komitean saamien tietojen mukaan monilla seuduin on huomattava määrä työläisiä jotka ovat sympaattisia OBU:lle, mutta kaipaavat varsinaista järjestämistä. Ne paikkakunnat, missä työläiset haluavat Yleisen Päämajan apua, voivat kirjottaa järjestön yleissihteerille, Tom. Mace, Room 7, Strang Block Main St., Winnipeg, Man.

Russellin ja Johnsonin piakkoin saapuessa Vancouveriin ovat paikalliset järjestöt ryhtyneet järjestämään heille suuria puhetilaisuuksia, joissa työläiset ovat tilaisuudessa saamaan näiltä tovereilta yleiskäsityksen OBU liikkeestä kautta maan, ja kuinka se on alati kasvamassa yhä voimakkaammaksi huolimatta työnantajain ammattiunioille lahjoittamista rahoista, joilla taistellaan OBU:n tappamiseksi.

Mace valittu Midgleyn seuraajaksi yleissihteeriksi.

Toveri V. R. Midgleyn erottua perheasiainsa takia OBU:n yleissihteerin toimesta on Yleinen toimeenpaneva komitea valinnut Tom. Macen yhden tunnetuimman ja kyvykkäimmän järjestön organiseeraajan, joka myöskin on toiminut aikaisemmin Fort Francen piirin sihteerinä.

Clark Puutavaratyöläisten teollisuusunion sihteeriksi.

OBU:sta nykyään väliaikaisesti erossa olevan Puutavaratyöläisten teollisuusjärjestön sihteeriksi, johon järjestöön kuuluvat Port Arthuria myöten, kaikki ent. OBU:n puutavaratyöläisten piirijärjestöt, on järjestön jäsenistö yleisäänestyksellään valinnut ent. Rannikkopiirin kyvykkään sihteerin J. M. Clarkin. Clark saaden 457 ääntä, Hanson 294 ääntä ja Reid 120. Samalla ilmotetaan kaikkien tammikuun yleisen konventsioonin päätösten tulleen yleisäänestyksellä hyväksytyksi.

Head Rannikkopiirin sihteeriksi.

Puuutuavartyöläisten teollisuusunion Rannikkopiirin sihteeriksi on valittu teollisuuksittain järjestäytymisen kannattaja W. Head.

Winnipegin työläiset keräävät rakennusrahastoa.

Winnipegin OBU y. m. radikaaliset työväenjärjestöt ovat ryhtyneet keräämään rakennusrahastoa suuren Työväen Temppelin rakentamiseksi, joka olisi kyllin tilava kokouspaikka ja johon työväen päämajat voitaisiin sijoittaa. Tässä tarkotuksessa on ulos annettu $10, $5 ja $1 bondeja, joita myydään asian kannattajille.

KARJALASTA

Lainlaadinta Karjalassa ja Suomessa

Karjalan edustajakokouksen toimintaa seuratessa johtui tekemään vertauksia lainlaadintaan valkoisessa Suomessa. Kuinka onkaan vastakohta suuri jo toiminnan nopeuteen nähden. Täällä saadaan viikkokaudessa työtätekeville parempia päätöksiä kuin Suomessa vuosikymmenessä.

Valkoinen Suomi on kehunut olevansa maailman kansanvaltaisin maa. Äänioikeutta on siellä olevinaan työväestölläkin. Mutta mitä on sillä saavutettu? Olot eivät ole kuitenkaan paremmat kuin ne olivat nykyistä eduskuntajärjestelmää luotaessa. Anastajaluokka ainoastaan on eduskuntapäätösten kautta hyötynyt ja se on voinut tapahtua kansanvallan varjolla, kuten oli tarkoitettukin.

Kaikkienkin porvarillisten maiden eduskuntalaitokset ovat juonittelijain tyyssijoja. Nämä juonittelijat ovat ryhmittyneet yhden tai toisen riistoalan mukaan. Suomen eduskunta ei ole kaltaisistaan poikkeus. Asiaa ei muuta se, että siellä maalaisliittolaisten, ruotsikkojen ja muiden riistäjäryhmäin keskellä ja hännässä heiluu ryhmä, joka kutsuu itseään työväestön edustajistoksi. Sosialidemokraatit harjoittavat aivan yhtä petollista politiikkaa kuin toisetkin.

Suomen eduskunta, sikäli kuin on puhe työtätekevän väestön tarpeiden tyydyttämisestä, on surkean saamattomuuden kuva. Siellä soudetaan ja huovataan, edetään syli ja peräydytään kaksi. Toista vuosikymmentä on siellä vatkutettu torpparien asian, kunnallislakia, vanhuudenvakuutusta j. n. e.

Kapitalistisen maan parlamentilta ei kukaan odota perinpohjaisia olojen muutoksia, mutta Suomessa ei ole tullut edes osittaisia korjauksia. Valankumouksellisten matruusien pistinten pelosta tehtiin kerran muutamia muutoksia, mutta nekin on otettu pois. Edelleen on vatkutettavana samat asiat ja sitä tehdessä on torparit ajettu tielle tai pakotettu maanomistajille suorittamaan hirvittävän suuria lunnaita muka isännäksi muuttuakseen. Kunnallista äänioikeutta on näköjään lavennettu, mutta kuntain itsemääräämisoikeus, kuten kieltolakikin, ovat ainoastaan paperilla, vanhuudenvakuutus tuskin silläkään. Samoin kaikki muut sen luontoiset kysymykset.

Ero Karjalan ja Suomen eduskunnan välillä on niin suuri kuin päivän ja yön ero. Ajassa, jossa Suomen eduskunta tuskin olisi ehtinyt kirkossa käydä — sekin siellä asiaan kuuluva tehtävä — on täällä syntynyt suurista kysymyksistä valmiita päätöksiä, joiden suunnan on määrännyt yksinomaan työkansan edut.

Mutta täällä päättäkin asioistaan työtätekevä väestö itse. Eduskuntaa ei ole järjestetty juonittelijoiden suojatuksi aitaukseksi. Lurjukset ovat pantu töihin eikä ole sallittu käydä spekuleeraamaan lainlaadinnalla. Selväin ja yksinkertaisten ohjeiden mukaan ovat työläiset ja talonpojat valinneet edustajansa omasta keskuudestaan. Selvät ja suorat ovat heille antaneet edustajilleen evästykset ja selvästi sekä suorasti edustajat täytätevät tehtävänsä. Ei ole luokkain välisiä ristiriitoja käsittelyä ankkuroimassa. Ei tarvita kirkkomenoja eikä valtaistuinsalissa käyntejä. Ja kun edustajat ovat tehneet päätöksensä, on syntynyt laki, jota noudatetaan. Minkään presidentin mielivallasta eivät päätökset riipu eikä niihin tarvita valtioneuvostojen lausuntoja.

Suomen eduskunta tarvitsee useita lomaa. Herrat menevät silloin maatiloilleen ja huviloihinsa tai jos vaalit ovat lähellä, valehtelemaan valitsijoillensa. Karjalan edustaja palaa työhönsä täyttämään ja ohjaamaan päätöstensä täytäntöönpanoa. Jos toverinsa lähettävät, tulee hän jonkun ajan kuluttua uudelleen nopean kehityksen tuomia asioita käsittelemään. Kaikessa suhtautumisessakin on hän vastakohta Suomen ammattiedustajille niinkuin Karjalan työkansan koko edustuslaitos vastakohta valkoisen Suomen valtiopäiville. — Karj. Komm.

SUOMESTA

PAINOKANNETEOLLISUUS.

Vapaan-Sanan vastaava toimittaja on saanut vastaanottaa haastemiehiltä seuravansisältöisen paljoapuhuvan kirjelmän:

"Oikeusministerin käskystä on sanomalehti Vapaa Sanan toimittaja Mauritz Rosenberg haastettu Vaasan kaupungin raastuvanoikeuden 2:en osaston, kaupungin talolla, keskiviikkona tämän huhtikuun 13 päivänä pidettävään oikeudenistuntoon, vastaamaan yleisen syyttäjän vaatimukseen, että haastettava sanotussa sanomalehdessä painettujen kirjoitusten johdosta.

"Neljäs Internationale" (N:o 36), "Valkoinen terrori ja köyhälistömiset" (N:o 39). "Kansan tahto ja kansan ratkaisu" (N:o 41). "Oikeamm

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLLISIA VIRTAUKSIA ULKOMAILLA

KANSAINVÄLINEN TYÖVÄENLIIKE

Internationale-kysymys Englannin I. L. P:ssa.

Vaikka Englannin Independent Labour Partyn konventsioni onkin hyljännyt esityksen yhtyä Kolmanteen Internationaleen 521 äänellä 97 vastaan ei se kuitenkaan aiheuta muuta kuin kevytmielistä pilan aihetta noskelaisten sanomalehtien renkituvissa, joka sekin muodostuu sitä halpamaisemmaksi, mitä enemmän sitä harjoitetaan. Lontoon oikeistososialistiset kirjeenvaihtajat toitottavat "kommunistiseen taivaanvaltakuntaan johtavat 21 pointia" joutuneen naurun esineeksi, mutta se pitää paikkansa vain niihin työläisjohtajiin nähden, jotka niin monta kertaa ovat myyneet Englannin työväestölle porvaristolle; niihin nähden, jotka taaskin kivihiilenkaivajien lakon yhteydessä vetäytyivät neuvottelupöytien äärestä herrain kanssa kamariin lystiä pitämään silloin kun koko työväenluokan voimat olisi ollut keskitettävä luokkataisteluun.

Itsenäisen Työväenpuolueen konventsionissa ovat oikeiston hrrat olleet innoissaan "Moskovaa vastaah" ja m. m. selittäneet toimintansa tuottavan "katkeruutta Leninille", mutta he samalla kerralla unohtavat sen, että he todellisuudessa tuottavat katkeruutta englantilaiselle vallankumoukselliselle köyhälistölle. Ramsay Mac Donald on heiluttanut "järeää tykistöä" kommunismia vastaan ja seurauksena olikin, että vasemmisto erkaantui kokouksessa ja päätti 97 äänellä 16—vastaan yhtyä K. I:leen. Samalla kerralla on hyväksytty päätös liittyä Englannin kommunistiseen puolueeseen.

Itsenäinen Työväenpuolue on tämän päätöksen kautta puhdistanut itsensä niistä aineksista, jotka tämän puolueen viheliäistä opportunistista politiikkaa ovat arvostelleet ja jotka ovat jarruttaneet sen kehitystä yhä tummempaan taantumuksellisuuteen ja suvaitsemattomuuteen.

✣ ✣ ✣

Äskeinen kumousliike ja puolueolot Saksassa

Kaikkien maiden noskelaiset kokoontuvat kuten haaskalinnut oksentamaan syyttävää lokatulvaansa Saksan köyhälistön etujoukkoja vastaan sen johdosta, että valkoinen terrori vielä kerran kykeni alas painamaan Saksan köyhälistön kumousliikkeen. "Rote Fahne" kirjoittaa, että olosuhteet maassa olivat kärjistyneet sellaisiksi, että köyhälistö oli pakoitettu elämänsä hinnalla toimenpiteisiin ja taisteluun porvariston tappavaa riistoa, nylkemistä ja valtiollista ahdistusta vastaan. Ei ollut valitsemisen varaa. Lehti jatkaa:

"Freihet" tuo vanha haaskalintu, kirkuu tosin ,että kommunisitien menettelytavat ovat osoittautuneet kelvottomiksi. Mutta myrskyinkin keskellä se kestää. Taistelun liekki puhdistaa sen kaikesta kuonasta, ja se nousee tuhkasta entistä täydellisempänä kuten sadun Fenix — lintu.

"Luhistuva imperialismi oli Lontoon neuvottelujen epäonnistumisen jälkeen joutunut entistä suurempaan ahdinkoon.

"Saksan köyhälistöltä kysyttiin vielä kerran, tahtoiko se vastarinnatta alistua nälkään ja kärsimyksiin, joita kapitalistisen järjestelmän jatkuminen työläisille merkitsee. Olisiko työväen ollut rauhassa katseltava, kuinka porvarilliset petoeläimet varustautuivat uusiin seikkailuihin? Oliko heidän häväistävä itsensä, kuten elok. 4 p:nä? Oliko työväenluokan suudeltava vastavallankumouksellisten saappaan anturaa ja tehtävä uusi linnarauha liittymällä "kansallisen yksimielisyyden lipun alle?

Tilanne vaatii toimintaa. Vastavallankumouksellisten päähyökkäys lähestyi. Luokkien välinen kuilu oli käynyt ylipääsemättömäksi. Stinnesin ja Hilferdingin muodostama yhteinen rintama oli murrettava, heille oli näytettävä köyhälistön voima.

"Muutamia lukuja huomioonottamatta on vallankumouskertomuksilla vuosilta 1848—49 sama lohduton otsikko: "Vallankumouksellisten tappiot".

Nämä tappiot eivät suinkaan vahingoittaneet vallankumousta. Ne koskivat esivallankumouksellisia, isiltäperittyjä muotoja. Nämä olivat yhteiskunnallisten olojen luomia ajalta, jolloin yhteiskunnalliset ristiriidat vielä eivät olleet kyllin kärjistyneet. Tappioita kärsittiin kykenemättömien johtajien, harhaluulojen, kuvitelmien ja pesäkypsien suunnitelmien takia. Helmikuun vallankumous vapautui tappioitten kautta mokomasta roskasta.

"Lyhyesti sanoen: Vallankumous ei luonut uutta siinä mielessä, että siinä olisi saavutettu muuta kuin joitakin surullisenlystikkäitä kokemuksia. Mutta vallankumouksen merkitys on siinä, että se loi vanhan ja säälimättömän vastavallankumousliikkeen. Taistellessaan tämän arvokkaan vastustajan kanssa kehittyi kumouksellisten voimat ja heistä kypsyi todellinen vallankumouksellinen puolue." (Karl Marx: Luokkataistelut Ranskassa vuosina 1848—1850.)

"Olemme joutuneet tappiolle. Ja kautta koko vallankumouksellisten poroporvarien ja jarruttajien rintaman, jonka muodostavat riippumattomat ja enemmistösosialidemokraatit, nuo porvariston verentahraamat seuralaiset, kuuluu riemuitseva huuto: "Kommunistit ovat johtaneet teidät häviöön!"

"Olemme kärsineet tappion. Ja se koskee eniten kommunistista puoluetta, joka johti taistelua. Monet parhaimmista tovereistamme ovat kaatuneet, toiset menehtyneet vankiloisa odottaen Ebertin erikoisoikeuksien verituomioita.

"Kommunistinen puolue näyttää hetkeksi kadottaneen erään työväestönosan luottamuksen. Työläisyleimystö, joka pysyy syrjässä tapahtumista ja erittäinkin edesvastuusta, on hetkeksi kääntänyt sille selkänsä.

"Ja sitten on tappio hyödyllinen. Se on vallankumouksellinen edistysaskel.

"Porvaristo on voittanut. Kiitos siitä oikeistososialistien ja riippumattomain heille tarjoomalla tehokkaalla avustuksella. Mutta porvariston voitto on vain näennäinen, sillä se tulee vastaavassa määrässä herättämään työväen luokkatietoisuutta. Valkoinen hirmuvalta enentää tätä vielä suuremmassa määrässä. Tihutyöt ja oikeusmurhat eivät suinkaan masenna työväestöä, vaikka ne vähentävät sen lukua. Porvariston viha on kääntynyt koko työväenluokkaa vastaan. Toimettomuus ja linnarauha ei enää voi tulla kysymykseenkään. Vallankumouksellisten ja vastavallankumouksellisten voimasuhteet ovat selvinneet. Saksan riippumattomain ja oikeistososialistien puolueet ovat julkisesti osottautuneet työkansan kavaltajiksi. Oikeistososialisteista on tullut toveriensa tuomareja ja pyövelejä. Riippumattomista ripustajia. Köyhälistön kärsinein osa, työttömät ja tilapäistyöläiset, samaten kuin kommunistipuolueen taistelukelpoinen aines ovat äskeisen toiminnan kautta veljestyneet kommunistisen etujoukon kanssa. Ennen pääsiäistä oli työväestö toimeton, vastavallankumous vahvistumassa ja kaikkialla vallitsi talvinen jäykistyminen. Äskeisen kevätmyrskyn jälkeen ovat luokat joutuneet käymistilaan. Saksan köyhälistö on herännyt horroksestaan. On syntynyt taistelukelpoinen, vallankumouksellinen etujoukko, kommunistinen puolue."

✣ ✣ ✣

Ruotsin entinen sos.-dem. vasemmistopuolue

Sen jälkeen kuin vasemmistososialistisen puolueen puoluekokous on 170 äänellä 34 vastaan päättänyt, että puolue on muodostettava uudestaan kommunistiselle pohjalle ja että siis siitä on erotettava ei-kommunistinen vähemmistö ,sekä sen jälkeen 100 äänellä 64 ääntä vastaan muuttanut puolueen nimen. Ruotsin Kommunistiseksi Puolueeksi, jonka lasketaan saavan 5—6 edustajaa valtiopäiville, on vähemmistö, noin viisikymmentä edustajaa, päättänyt muodostaa uuden puolueen, joka on omaksunut vanhan vasemmistososialistisen puolueen nimen ja ohjelman. Tämän puolueen äänenkannattajaa on toistaiseksi painettu Borlängessa Taalainmaassa. Puolue on päättänyt vaaleissa olla yhteistoiminnassa sosialidemokraattisen puolueen kanssa, ovatpa eräät kannattaneet läheisempääkin yhteistoimintaa, jopa mahdollista liittymistään — ,oikeistososialidemokratiaan, mutta varmaankin ei aika vielä ole tullut tälläiselle yhteenliittymiselle.

✣ ✣ ✣

Norjan Työväenpuolueen 25:s vuosikokous

Pitkänäperjantaina alkoi Kristianiassa Norjan työväenpuolueen 25:s vuosikokous. Tähän vuosikokoukseen oli ilmoittautunut kaikkiaan noin 330 edustajaa puolueen eri yhteisjärjeshallinnon jäsenet sekä kutsuvieraat, nousee osanottajien lukumäärä noin 360:een. Sekä Ruotsista että Tanskasta oli saapunut edustajia tähän kokoukseen. Sitäpaitsi oli kutsu lähetetty myöskin Englannin kommunistipuolueelle lähettää edustajaan ja mikäli Kristianian "Social-Demokraten" tietää kertoa, ovatkin Englannin kommunistit aikoneet lähettää kaksi edustajaa, mutta passivaikeuksien vuoksi eivät he ole päässeet saapumaan. Norjan viranomaiset ovat näet kieltäytyneet viseeraamasta englantilaisten kommunistien passeja.

✣ ✣ ✣

Työväenliike Itävallassa

Professori Ludd Hartmann piti äskettäin Berlinin ammattiyhdistysten toimikunnille ja toimihenkiloille esitelmän aiheesta: "Valtio ja työväenliike Itävallassa." Esitelmöitsijä kuvasi ensin Itävallan poliittista kehitystä, joka oli jossain määrin jäljellä Saksasta, mutta suurin piirtein katsoen kulki samaan suuntaan. Sen jälkeen hän puhui Itävallan työväenliikkeestä. V. 1913 oli järjestyneiden työläisten luku 253,000, vuoden 1919 lopulla oli se noussut 772,000. Kun nykyisen Itävallan asukasluku on vain suunnilleen 6 milj., on järjestyneiden sosialistien lukumäärää pidettävä suhteellisesti hyvin suurena. Työttömien lukumäärä oli toukok. 1918 186,000 saman vuoden marraskuussa 87,000. Itävalta näkee nälkää, sanan todellisessa merkityksessä. Viemisiä on kuolleiden luku joka viikko muutamia satoja suurempi kuin syntyneiden. Ihminen tarvitsee elääkseen keskimäärin 2,300 lämpökaloriaa, asukkaat Itävallan kaupungeissa suunnilleen saavat 1,125 kaloriaa.